

AJUNTAMENT DE
LES BORGES DEL CAMP

PATRONAT
MUNICIPAL
DE CULTURA
ESPORTS I FESTES
LES BORGES DEL CAMP

XVIII Premi Literari Les Borges del Camp 2007

PREMI POESIA

Sóc jo. Que no em sents?

d'Alfonso Martín Gallego

Sóc jo. Que no em sents?

“Davant un cel
de deu mil atmosferes
contingudes al mirall
el matemàtic enuncia
el seu discurs.”

«In utero»

de Santi Rufas i Gregori

Pous

Obriu les titelles dels llavis

Besos de sang

no segellen

mel de ràbia

Entre la paret i jo: el mort.

La punta del sistema nerviós
s'adsciu al dit ofegat
en aquest amarrar de versos deslligats.

Succeeix que respiro la gota bèl·licament,

trop tard per retornar al llimoner.

Succeeix que avui he capturat l'albatros,

mastego les veus sense vomitar la mar.

Y tanmateix, respiro. Galileu.

Full en brut

La línea suscita el punt
que transcorre paral·lelament
al vèrtex de la ratlla.
S'escora en el monyó de cel
demà potser més lluny
del que ara s'escolta.

M'abrigallen ales de foc

hel·lènic,

cremen sobre carícies de membrana
-cendra perbocada a la sal dels llavis-
besats una nit de migdia
en recerca de quelcom mai trobat.

Viatjaren cap al Sud poblat

digueren.

Només puc ballar un *swing*,
esperar a que la marea torni.

Generació^A

Conèixer i matar.

Conèixer i matar.

Matar

i

conèixer.

Generació^Ω

Vingueres a fer el relleu

Espera que m'aixequi.

En procés.

En peu.

Pantalla panoràmica

Traço a pams palpats
la silueta enforçada
per la breu consciència
del blat de moro desaiguat,
en un joc caòtic
del cos humà:
gira-sol a l'estiu.

Viatge a Camallera

Un, dos i tres.

Un, dos, i tres.

Inspira't en la lectura del meu cos,
tanca la llengua en ta preservada
petjada de mala herba arrelada.

Converteix-te en la alternativa precisa
que inflama el plany robust
d'úlceres viscósas.

Sí.

Tu. Sí.

Tu.

Introdueix-te en la jugular
i respira la humida vida
condensada en la corona d'espines.
Esclafa en la teva orella la oració,
per ser diferent a la cendra del mar,
la tramuntana d'un maig callat
amb son xinet destorbat en
la cremallera dels seus òrgans:
la boca i els llavis,
que entreoberts a la por
ballen l'assalt a Deu.

Somriu, de nou,
dóna mort a la pubertat.

Treball protètic

S'inclina el coure madur
mentre els joves poetes d'estius,
encara abraçats pel pol·len liquat,
recullen blat de moro
en les vies ferres de Constantinoble.
Les mans s'estoven difuminades
entre carn de migdia.
Aixafen la pedra,
fan verema de carrer.

Escultura A

El ganivet explora la profunditat

i transpira un espiral d'eco,

expressat més enllà

dels meus llavis

i dels meus versos.

La membrana es forja al bes.

Marxa Nupcial

Desfilat el cinquè angle de la vida,
tan sols podem observar els rostres transgènics
per escopir en la closca de Darwin.
Tenim davant nostre una situació

Difícil .

